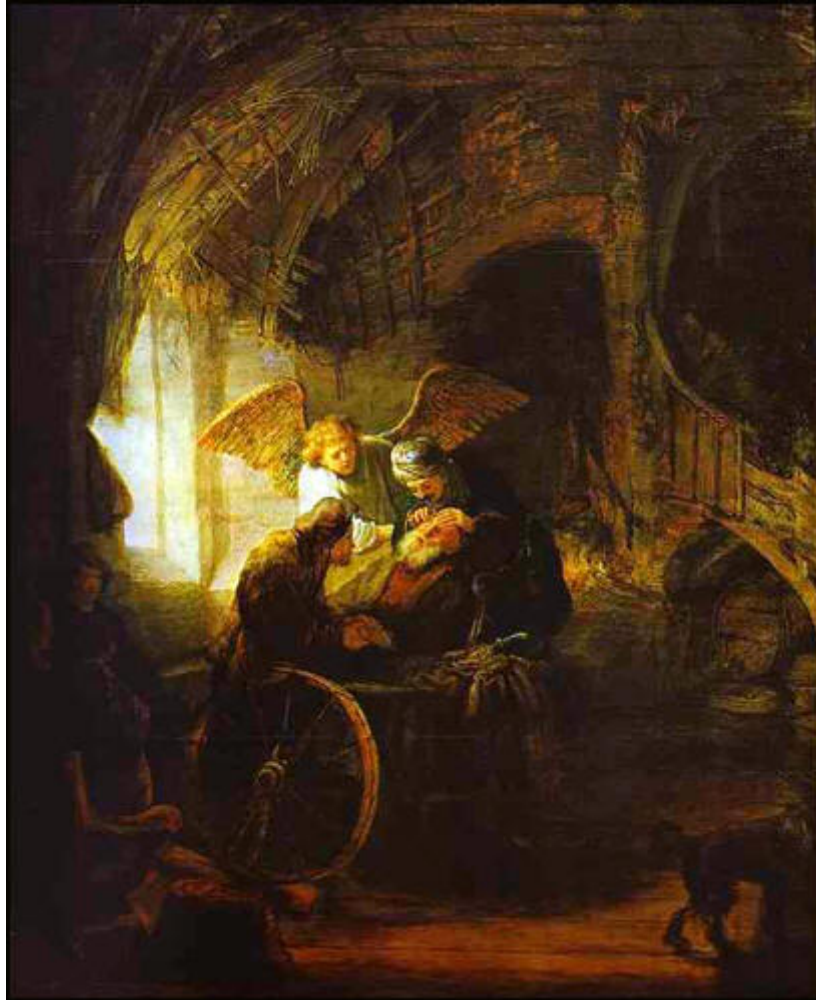

18 Νοεμβρίου 2024

Η ιστορία του αρχάγγελου Ραφαήλ και του Τοβία [από το βιβλίο της Παλαιάς Διαθήκης Τωβίτ] (μέρος 5ο)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές](#)

Ο Τωβίτ, έγραψε προσευχήν εις έκφρασιν της αγαλλιιάσεώς του και είπεν•
“δοξασμένος και ευλογημένος στους αιώνας ας είναι ο ζων Θεός και δοξασμένη η βασιλεία του.

Διότι αυτός μαστιγώνει αλλά και ελεεί, οδηγεί μέχρι στον άδην, αλλά και επαναφέρει από αυτόν. Δεν υπάρχει άνθρωπος, ο οποίος είναι δυνατόν να διαφύγη το παντοδύναμον χέρι του.

Σεις οι Ισραηλίται δοξολογήσατε και ευχαριστήσατε αυτόν ενώπιον των εθνών, διότι αυτός μας διεσκόρπισεν ανά μέσον αυτών.

Εκεί δε μεταξύ των ειδωλολατρικών εθνών γενήτε κήρυκες του μεγαλείου του Θεού μας, και υψώσατε αυτόν ενώπιον παντός ανθρώπου, διότι αυτός είναι ο Κυριος μας και Θεός μας. Αυτός είναι ο πατήρ μας εις όλους τους αιώνας.

Αυτός θα μας μαστιγώσει δια τας αμαρτίας μας, αλλά και πάλιν θα μας ελεήσει και θα μας συγκεντρώση από όλα τα έθνη, όπου έχομεν διασκορπισθή εν μέσω αυτών.

Εάν επιστρέψετε εν μετανοία προς αυτόν με όλην σας την καρδίαν και με όλην σας την ψυχήν, ώστε να εκτελήτε ενώπιόν του το άγιον θέλημά του, που είναι η αλήθεια, τότε θα επιστρέψη και αυτός προς σας και δεν θα αποστρέψη το πρόσωπόν του από σας. Τότε θα ιδήτε εκείνα, τα οποία θα κάμη προς χάριν σας. Δοξάσατε, λοιπόν, αυτόν με όλην την δύναμιν της φωνής σας. Δοξολογήσατε τον Κυριον της δικαιοσύνης και υψώσατε τον βασιλέα του σύμπαντος στους αιώνας των αιώνων. Εγώ στον τύπον αυτόν της αιχμαλωσίας μου δοξολογώ τον Θεόν και διακηρύττω την δύναμιν και το μεγαλείον του εις τα αμαρτωλά έθνη. Και λέγω• Αμαρτωλοί επιστρέψατε προς τον Θεόν. Εφαρμόσατε δικαιοσύνην ενώπιον αυτού. Και ποιός ξέρει, ίσως ο Θεός να δείξη την αγαθήν του διάθεσιν προς σας. Θα στείλη και προς σας το έλεός του.

Τον Θεόν μου μεγαλλεύω και η ψυχή μου γεμάτη αγαλλίασιν θα διακηρύττη το μεγαλείον του βασιλέως των ουρανών.

Ολοι ας είπωμεν και ας διακηρύξωμεν την δόξαν και τας ευεργεσίας αυτού εις την Ιερουσαλήμ.

Ιερουσαλήμ, πόλις αγία, ο Θεός θα σε τιμωρήση δια τα έργα των παιδιών σου, αλλά και πάλιν θα ελεήσει τους απογόνους των δικαίων.

Να ευχαριστής τον Κυριον σου όσον ημπορείς περισσότερον. Και να δοξολογής τον βασιλέα των αιώνων, δια να ανοικοδομηθή πάλιν εντός σου με χαράν μεγάλην ο ναός του Θεού. Είθε να ευφρανθούν επανερχόμενοι προς σε οι αιχμάλωτοι Ιουδαίοι, ω Ιερουσαλήμ. Είθε να αγαπήση ο Θεός τους ταλαιπωρουμένους Ιουδαίους εις όλας τας γενεάς των.

Πολλά έθνη θα έλθουν από μακράν, δια να δοξάσουν το όνομα Κυρίου του Θεού. Θα έχουν δώρα εις τα χέρια του, δώρα δια να τα προσφέρουν στον βασιλέα των ουρανών. Ολοι αι γενεαί των γενεών θα διακηρύξουν την αγαλλίασίν των δια σέ.

Κατηραμένοι θα είναι όλοι εκείνοι, οι οποίοι σε μισούν, ευλογημένοι δε θα είναι όλοι εκείνοι, οι οποίοι σε αγαπούν στον αιώνα.

Εχε χαράν και αγαλλιασιν, ω Ιερουσαλήμ, δια τους δικαίους, οι οποίοι θα συγκεντρωθούν εις την περιοχήν σου και οι οποίοι θα δοξάζουν τον Κυριον και Θεόν των δικαίων ανθρώπων.

Ω! τρισευτυχισμένοι και ευλογημένοι από τον Θεόν είναι εκείνοι, οι οποίοι

ειλικρινώς σε αγαπούν. Θα χαρούν δια την ειρήνην σου. Τρισευτυχισμένοι επίσης είναι όσοι επόνεσαν δι' όλας τας συμφοράς σου, διότι και αυτοί θα χαρούν βλέποντες την δόξαν σου. Θα ευφρανθούν εις τον αιώνα.

Η ψυχή μου ας ευχαριστή και ας δοξολογή τον Θεόν, τον μέγαν βασιλέα,

διότι η Ιερουσαλήμ θα ανοικοδομηθή με σάπφειρον και σμάραγδον, τα δε τείχη της με πολυτίμους λίθους και οι πύργοι της και οι προμαχώνες της με ολοκάθαρον χρυσόν.

Αι πλατεΐαι της Ιερουσαλήμ θα στρωθούν με βήρυλλον και αδάμαντα• θα στρωθούν και θα διακοσμηθούν με πολύτιμους λίθους εκ του Σουφείρ.

Εις όλους τους δρόμους της θα αντηχή και θα ψάλλεται το αλληλούϊα. Ολοι θα δοξολογούν λέγοντες• ευλογητός ο Θεός, ο οποίος εξύψωσε την Ιερουσαλήμ εις όλους τους αιώνας”.

Τωβίας επεράτωσε τον ύμνον της δοξολογίας προς τον Θεόν.

Αυτός, όταν έχασε τους οφθαλμούς του, ήτο πενήντα οκτώ ετών. Επειτα από οκτώ έτη ανέκτησε την όρασίν του. Εκαμνε ελεημοσύνας, συνείχετο δε πάντοτε από ευλαβή φόβον προς Κυριον τον Θεόν, τον οποίον και εδοξολογούσε και ευχαριστούσε.

Ηλθεν εις βαθύ γήρας. Προσεκάλεσε τότε τον υιόν του και τα παιδιά του υιού του και είπεν εις αυτόν• “τέκνον, πάρε τους υιούς σου• ιδού έχω γηράσει και προχωρώ ταχέως προς το τέρμα της ζωής.

Πηγαινε, παιδί μου, εις την Μηδίαν, διότι έχω πεισθή ότι όσα προεφήτευσεν ο Ιωνάς ο προφήτης δια την Νινευή, είναι αληθινά και αυτή θα καταστραφή. Εις την Μηδίαν όμως θα επικρατή μάλλον ειρήνη έως ωρισμένον καιρόν. Οι αδελφοί μας Ιουδαίοι, που ευρίσκονται εις την χώραν της Ιουδαίας, θα διασκορπισθούν από την ευλογημένην εκείνην γην. Η Ιερουσαλήμ θα ερημωθή, ο ναός του Θεού, που υπάρχει εις αυτήν, θα κατακαή και θα μείνη έρημος μέχρις ωρισμένου καιρού.

Αλλά και πάλιν ο Θεός θα τους ελεήσει, θα τους επαναφέρει εις την χώραν της Ιουδαίας και θα ανοικοδομήσουν αυτοί τον ναόν. Δεν θα είναι όμως αυτός τόσο λαμπρός, όπως ήτο ο προηγούμενος. Αυτά όλα θα πραγματοποιηθούν, έως ότου συμπληρωθούν οι ορισμένοι χρόνοι. Μετά ταύτα θα επανέλθουν από τας αιχμαλωσίας των και κατά τρόπον λαμπρόν θα ανοικοδομήσουν πάλιν τον ναόν του Θεού εις την πόλιν Ιερουσαλήμ, ώστε να μένη εις όλας τας γενεάς του αιώνος. Εσιν ακριβώς, όπως ελάλησαν δι' αυτήν οι προφήται.

Θα έλθη καιρός, κατά τον οποίον όλα τα ειδωλολατρικά έθνη θα επανέλθουν προς τον Θεόν, δια να λατρεύουν αυτόν κατ' αλήθειαν και θα θάψουν τα είδωλά των εις την γην. Όλα τα έθνη θα δοξολογήσουν τον Κυριον.

Τοτε ο λαός Του θα δοξολογή και θα ευχαριστή τον αληθινόν Θεόν και ο Κυριος θα αναδείξη τον λαόν αυτόν. Θα χαρούν όλοι όσοι αγαπούν Κυριον τον Θεόν με ειλικρίνειαν και δικαιοσύνην, αυτοί οι οποίοι κάμνουν ελεημοσύνας στους αδελφούς μας.

Και τώρα, παιδί μου, φύγε από την Νινευή, διότι πάντως θα πραγματοποιηθούν εκείνα τα οποία προείπεν ο προφήτης Ιωνάς.

Συ όμως να τηρής τον νόμον και τας εντολάς του Θεού, να είσαι ελεήμων και δίκαιος, δια να ευτυχήσης. Με την πρόπουσαν τιμήν θάψε εμέ και μαζί με εμέ την μητέρα σου. Μη μείνετε πλέον εις την Νινευή.

Τέκνον μου, ιδέ τι έκαμεν ο Αμάν στον Αχιάχαρον, ο οποίος τον είχε αναθρέψει και πως ο ευεργετηθείς αυτός Αμάν τον ωδήγησεν από το φως στο σκότος. Και πόσα κακά αντί της ευεργεσίας ανταπέδωσεν εις αυτόν. Και ο Αχιάχαρος μεν διεσώθη, εις εκείνον δε εδόθη η δικαία ανταπόδοσις και κατέβη στο σκότος του άδου. Ο Μανασσής εποίησεν ελεημοσύνας και εσώθη από την παγίδα του θανάτου, την οποίαν είχε στήσει εις αυτόν ο Αμάν. Ο Αμάν δε ενέπεσεν εις αυτήν την παγίδα και εχάθη.

Και τώρα, παιδιά μου, ιδετε τι κατορθώνει η ελεημοσύνη και από ποία κακά μας απαλλάσσει η δικαιοσύνη". Ενώ δε έλεγεν αυτά ο Τωβίτ, έσβησεν ήρεμα η ζωη του επάνω εις την κλίνην του. Ητο δε τότε εκατόν πεντήκοντα οκτώ ετών. Τον έθαψαν μετά μεγάλης τιμής.

Όταν δε απέθανε και η Άννα, την έθαψεν ο Τωβίας κοντά στον πατέρα του. Ο Τωβίας έφυγε μαζί με την γυναίκα του και τα παιδιά του εις τα Εκβάτανα προς τον πενθερόν του τον Ραγουήλ.

Εφθασε και αυτός εις βαθύ και έντιμον γήρας, έθαψε τους πενθερούς του μετά μεγάλης τιμής και εκληρονόμησε την περιουσίαν αυτών, όπως και την περιουσίαν του Τωβίτ του πατρός του.

Ο Τωβίας απέθανεν εις τα Εκβάτανα της Μηδίας εις ηλικίαν εκατόν είκοσι επτά ετών.

Πριν δε αποθάνη, έμαθε την καταστροφήν της Νινευή και την αιχμαλωσίαν των κατοίκων της από τον Ναβουχοδονόσορα και τον Ασύηρον. Εχάρη δέ, πριν αποθάνη δια την δικαίαν αυτήν τιμωρίαν της Νινευή.